

Verhalenverteller Marco Holmer met zinderende liefde voor Belcampo

VERTELTHEATER

**Marco Holmer: Het Liefdesmuseum.
Papenstraattheater Zwolle, 14/2.**

Het verhaal is belangrijker dan de verteller, weet Marco Holmer. Deze verhalenverteller uit Deventer stelt zich geheel ten dienste van zijn personages en hun belevenissen. Op Valentijnsavond brengt hij een eerbetoon aan de schrijver Belcampo (1902-1990), in het bijzonder aan diens liefdesverhalen. De eenvoudige, strak gestileerde woordkeuze en de grillige fantastische verhaalwendingen van deze ondergewaardeerde schrijver zijn in goede handen bij Holmer.

Deze vijftiger - grijze krullen, los in het pak met speelse zijden shawl - hanteert de verteltechnieken op natuurlijke wijze en brengt hiermee zijn publiek in hogere sferen. Bij aanvang serveert Holmer ons echte kersenbonbons en vervolgens laat hij

ieder woord smelten op de tong waardoor de beelden moeiteloos verschijnen. We zien de gedesillusioneerde graaf die een bord in zijn tuin heeft geplaat: 'Vrijende paren worden doodgeschoten'. We zien de gedode geliefden die hij bewaart op sterk water. En ook de notaris met zijn 'levende testament' staan op ons netvlies gebrand. In groene letters tatoeëerde de teleurgestelde echtgenoot de laatste wil op het lijf van zijn prachtig beschreven vrouw. Hij stopt haar in een brandkast omdat zij hem trouwde vanwege zijn geld.

Holmer houdt van Belcampo en weet zijn liefde zinderend over te brengen op de halfgevolle zaal. De Valentijnskorting - 'neem je geliefde gratis mee naar Het Liefdesmuseum' - heeft nauwelijks effect gehad. Belcampo verdient beter. Verhalenvertellers als Holmer zijn de bewakers van vergeten cultuurel erfgoed. Hij ontdoet de bril-

janten van het stof en poetst ze met zorg zodat ze weer glimmen. Het podium in het Papenstraattheater is zaterdagavond dan ook niet zozeer voor Holmer zelf maar voor Belcampo. Voor diens fantasierijke droogkomische verteltrant. Ook de ironische en macabere kant van de schrijver komen bij Holmer geheel tot zijn recht. De performer brengt deze commerciële dag van de liefde terug tot de essentie. 'Is de liefde een bevrijding of een gevangenis?' vraagt hij zijn publiek ten einde raad. Een vrouw wacht al meer dan twintig jaar op haar geliefde. De dag dat hij verschijnt, ontvangt zij hem in de kelder van haar kasteel. De rusteloze minnaar twijfelt nog steeds. Tenslotte kiest hij voor de eeuwige liefde. Een Belcampische verstrengeling op sterk water, waar gevangenschap en bevrijding samenvloeien.

Marion Groenewoud

16-2-2018
Carmen